de slaap energy wilt ook beleefd
om in die wereld te lopen

Deze man leefde in China, het is daar geweest, dat de eerste verschijnselen werden beleefd door hulp vanuit deze wereld. Eerst later hebben de Tempels van het oude Egypte de wijsheid overgenomen en zette men deze studie voort. In Egypte was het dat deze cosmische studie werd afgemaakt.
De priester ging verder en leerde een tweede lichaam opbouwen, zoodat hij niet, als in zijn vorige leven, zou kunnen verongelukken. Nu ging hij daar op door en wilde dat afmaken. Maar ook nu bezweek hij volkomen. In dezen slaap volgde hij het opbouwen van zijn tweede ik en ging toen in de astrale wereld. Tusschen den vierden en vijfden graad van den slaap zag hij die opening en betrad de astrale wetten, waarvan hij niets b*e greep. Hij komt geheel vrij, wil waarnemen hoe de wereld is. Hij kan gaan waarheen hij zelf wil, niets houdt hem tegen. Hij is er verrukt over en vertelt aan de anderen, hoever hij is gekomen. Maar hij moet meer weten. Hij kan in die wereld denken als op aarde, maar er is duisternis rondom hem; als
217
straks de Zon opkomt zal hij hun nog meer kunnen vertellen. Maar die Zon komt niet voor hem op, hij moet zich de sferen van licht nog eigen maken, pijn afstemming is de wereld waarin hij leeft en waarin hij in het vorige leven overvallen werd. Hiervan kan hij zich niet losmaken. Wat hij- doet, is het willen weten, hij dient nog geen mensch anders dan zichzelf. Hierdoor zijn er geen hemelen te verdienen, maar dat weet hij niet. Hij gaat verder en verder, de anderen waken over zijn lichaam en hij kan erin terugkeeren wanneer hij dat wil.
Maar plotseling staat hij voor het astrale gevaar. Daar voor zich ziet hij den astralen mensch, honderden menschen komen er op hem af. Hij ziet mannen en vrouwen bijeen en ze kijken o hem aan. Hij heeft geen tijd om zich af te vragen vanwaar ze komen en hij weet evenmin iets van de wetten, die hem tegen hen kunnen beschermen. Ze sluiten hem af, zijn weg is versperd. Wat moet hij doen? Hij is volkomen ingesloten, hij kan niet voor of achteruit. En daarginds ligt zijn lichaam. Willen ze hem vermoorden? Hoe moet hij zichzelf redden? Moet hij zich overgeven? Zullen ze opnieuw in zijn lichaam afdalen? Hij wil

terug, maar kan niet, ze houden hem gevangen. Dan vallen ze hem aan, knijpen zijn keel dicht. Hij roept om hulp, roept, schreeuwt en zinkt reutelend in elkaar, zijn keel is gesloten.
Op aarde beleven de anderen dit sterven, ze hooren hem om hulp roepen, maar kunnen geen hand uitsteken. Opnieuw is hun meester door het astrale gevaar gestorven. Ze weten nu niet of hij zal terugkeeren, hij laat hen alleen en onverzorgd achter.
Ze kunnen hem nu begraven, hij is niet bezeten, maar dood.
Wat had hij moeten doen? In de eerste plaats zich vliegensvlug-flitsend op het organisme en zichzelf moeten instellen,
want hij dacht geen seconde meer aan het organisme. Tijdens dit aanvallen had hij aan honderd dingen tegelijk moeten denken, zoo hij zichzelf had willen redden. Dan had hij door die bende heen moeten breken, zich moeten terugtrekken in zijn aardsche bescherming, het lichaam. Hij leefde in deze sfeer en toch was hij hen voor door de door hem beleefde wetten
218
en dit was voor hem zijn eenige bescherming. Maar nu konden ze hem worgen en dit verbrak het fluïdekoord. Door zijn eigen soort werd hij afgemaakt, de lagere soorten kon hij niet eens waarnemen en ook die zouden hem overvallen, want hij wist van al deze wetten niets, hij moest zich de astrale wetten nog eigen maken. Deze fouten leerden hem hoe hij tusschen leven en dood moest handelen.
De mensch, die op aarde door een schrik sterft, door een schok het leven verliest, beleeft precies hetzelfde, want deze worging is eenzelfde beleven als de schrik. **De magiër was buiten zijn lichaam,** de nuchtere mensch gaat als hij door al de graden van slaap heen, want daar is het, dat het fluïdekoord wordt verbroken. Had de magiër zich ingesteld op het organisme, door zijn concentratie scherp zijn eigen beeld omstraalt, dan hadden de demonen hem zien veranderen en oplossen voor hun oogen en was hij overwinnaar geweest van zijn tweede ik.
Nu werd zijn tweede ik hem de baas en verbrak dit het aardsche bewustzijn. Door zijn schrik vergat hij dit alles, maar de astrale wetten moeten beleefd worden en eischten hun tol.
Ik vraag u, wat wil uw charlatan beginnen? Kunt ge nu aanvaarden, dat slechts een enkel medium in staat is om al deze wetten te overwinnen? De meester aan deze zijde, die zijn instrument door al deze wetten moet voeren, begint reeds bij de eerste gedachte en nog in dagbewustzijn aan een astralen muur te bouwen, waardoor het medium weerstand krijgt of hij moet later aanvaarden, dat het instrument, hoe goed ook, toch bezwijken zal. Worden de Groote Vleugelen opgebouwd, dan beleeft het instrument hetgeen de magiër zich eigen maakte en eerst daarachter leven de Groote Vleugelen. Door de psychische trance komt de meester zoover, maar het medium bezit het gevoel ervoor. Het kind, dat op aarde terugkeerde, kende de concentratie. In het kind, maar in het gevoelsleven zijn die krachten aanwezig en daaruit put het kind.

Niets is verloren gegaan, het leven heeft zich dit in het vorige bestaan eigen moeten maken. Geen gedachte werd den jongen geschonken, ook later niet, al dacht men, dat hij een volleerd
219
meester was. In één aardsch leven kon de ziel het niet bereiken. In het volgende leven ging de persoonlijkheid verder
en kreeg er alleen kennis door, geen hef de. Deze wijsheid diende hem, ook al wilde hij het andere leven erdoor dóen ontwaken. Toch maakte hij zich volkomen van die sfeer los en trad eerst toen een hoogeren graad binnen.
Hij werd toen het grootste medium van het oude Egypte. Eerst in dat leven kon hij zijn studie voortzetten en volkomen afmaken. Als een godheid heeft men hem aanvaard en bemind,
hij was de eenige, die een normaal einde beleven kon, al de anderen bezweken, zooals hij het in andere levens had moeten aanvaarden.

Weerstand

Muur en gevleugelen

Meer om te vragen

Waar staat Grace voor?

AI-overzicht

Het woord **Grace** heeft verschillende betekenissen. Allereerst is het een Engelse meisjesnaam, afgeleid van het Latijnse *gratia*, wat 'genade', 'charme' of 'bekoorlijkheid' betekent. Daarnaast wordt het vaak gebruikt in de context van 'tafelgebed' of 'goddelijke zegen'.

www.flowmagazine.nl +2

In religieuze of spirituele contexten wordt de afkorting **GRACE** ook gebruikt als ezelsbruggetje (acroniem) om de betekenis van genade uit te leggen. Volgens onder meer SmartBrief staat dit voor:

- **G** - *Generosity* (Vrijgevigheid)

- **R** - *Respect*
- **A** - *Action* (Actie)
- **C** - *Compassion* (Mededogen)
- **E** - *Energy/Empathy*

Binnen het christendom wordt de term door sommigen ook wel vertaald als *God's Riches At Christ's Expense*, en in de wetenschap is het de naam voor satellietmissies, zoals beschreven op de NASA GRACE pagina.

hij zei doe je zwarte kleed af

Mijn Deur Staat open
Spirit kwam mij bezoeken

Strooide bloemen op pad met mooi licht

paars uitstraling met duizenden andere kleuren

Op een Groot Stilte Luister

HITLER A GENIUS? ^3
your children for them. No country should permit any more
that such men raise their heads and come to power. They are
poison for their nations and thoroughly bad. You should
love them? Would you love the poison that brings you
death?

These evil genii do not speak of a higher existence for this is foreign to them. They are not God-fearing and they go to no church. They only want to own the Earth. Isn’t that enough for you? And while they lay their hands upon everything, the real genius who is working for spiritual progress may perish of hunger.

This has to be stopped. Is it not about time that the nations come together and determine how these dictators can be abolished—no matter in what country they may be?

Every animal—dog or cat—has more consciousness in regards to the Universe and the life of God than those genii.

Even the tiniest insect is promoting progress, evolution,—but these “genii” fail. Listen to their base and hatefilled speeches, see their wicked deeds, and you shall recognize them. They want to lead you back to the jungle, to the times of the cavemen from where you have worked yourselves up already with much pain and tears. Is that right? Is that the aim of earthly life? Is it your ideal to let yourselves be slaughtered for the sake of their greed and diabolic instincts?

For our world these rulers represent nothing but spiritual poverty. They are arrogant; Hitler will go over your dead body in order to achieve his ends. He does not love humanity —he sterilizes you if he thinks it necessary. Don’t his actions speak for themselves? Would a person of spiritual consciousness act thus?

Yes, when the “genii” dropped their masks and showed their true faces, the people of Germany and Italy were shocked. Then they suddenly saw what the true motivations were behind their leaders’ actions. And what these genii were really worth is to be revealed in this last war. With all their talents and intuitions they still are making the greatest mis

je bouwt aan je tempel in het universum als je zelf god voelt

anders gewoon een huis

slaap grond word je grond waar je op dagbewustzijn wakker state

Vlinder in konings kamer van Piramide en Zweef hoog met CRACE stokje takje over geeft aan hogere meester die je wijsheid steeds hoger brengt
en daar bij je vlinder meer kleuren groter word in konings kamer en dan als radio je wijsheid

(bunker)fort vierde voort vurder vijfde en 6de en 7e

iedereen mag van het licht genieten om donkeren plekken in zon licht veranderen

7 lagen in dikke marmer stenen als je wakker bent

Leven van kleinste hartje van insect dat zich in graaft

vervloek niet innerlijke leer alles innerlijk lief te hebben

leer je fouten door hogere wezens mee te laten denken

Het is goed als je aura verliest om uiteindelijk niks meer van over is in je kist

Kus je ogen tegen elkaar al knikkers als je mooie dingen ziet

schermland is de vlek kan je altjd terug naar gaan als je het de zwaar heb in de dark

je kunt je zwarte kleed uit gooien en laten straling met paars en in het paarse innerlijke licht duizenden andere kleuren

PRATEN IS WITTE MAGIC

vlinder in Piramide MAGIER VLINDER
naar konings kamer

en innerlijke lotus en bloem met takje tikje

Leven de ruimte boven de piramide schilder ik mijn wijsheid over de werelden heen

in elke wereld staat een piramide ook in gedachten wereld

Eenigen” in onze ruimte, tot uw gevoelsleven
spreken en wel door de geestelijke inspiratie!
Het is geen wonder, dat in het oude Egypte een priester als ’n
Godheid werd aanvaard wanneer het leven van een boom,
bloem en vogel zijn extase opvoerde, zoodat de anderen, die
luisterden, er hun eigen bewust ik door verloren.

Het gevoelsleven
van het medium is reeds door de psychische trance
op de Vleugelen ingesteld of de trance zou er niet zijn.

vogels

meester maakt een verhaal en volgen de pad omhoog door alle zinnen van het verhaal om op top boek druk

29

Ik meende door den grond te zinken, want nu dacht ik ineens aan jou, Jozef, doch ik zeide niets.
„Ik lees in uwe gedachten," ging hij verder, „dat men u van een eeuwig voortleven heeft verteld, maar waar u den spot mee dreef."
Een korte stilte; ik zag naar hem op en het was het peilen van ziel tot ziel, zoodat gedachten ineen vloeiden. Hoe kwam deze man aan al die waarheid? Wie was hij? Een mensch, maar wat voor een mensch! Ik kon geen woord spreken, van angst kromp ik ineen, want ik zag mijzelf op aarde, hoorde mij tot jou spreken en voelde mijn eigen sarcasme. Het deed me pijn, mijn hart klopte in mijn keel.
„U ziet," ging hij verder, alsof het de doodeenvoudigste zaak was, „dat ik alles van uw leven op aarde weet. Ik zal u nog meer vertellen, maar blijf rustig en tracht mij te begrijpen. Daardoor zal het voor u duidelijk worden, dat ik geen krankzinnige ben en dat ik u de waarheid, niets dan de heilige waarheid tracht duidelijk te maken. Men heeft u van een voortleven verteld en toch kon u dit niet aanvaarden, doch luister nu goed: Om in dit leven te kunnen overgaan moet men de krachten, die daar voor noodig zijn, bezitten. Dat is, u geestelijk kunnen instellen op het leven, waarin u thans leeft. Maar wij weten dat u aardsch denkt en voelt, ja niet eens weet, dat u op aarde bent gestorven. Hoe zoudt u zich een denkbeeld van uw eeuwige afstemming kunnen vormen? Dat is immers niet mogelijk! U leeft nu in de eeuwigheid, het stoflichaam hebt u afgelegd. De kleeren die u thans draagt, hebben geen bestaan en zijn onwerkelijk, onnatuurlijk aan deze zijde. U leeft dus in een onnatuurlijken toestand, omdat u de geestelijke krachten voor deze afstemming,

voor dit leven dus, niet bezit. Die krachten moet u zich
eigen maken en daarbij zal ik u helpen en steunen, totdat
wij zoover zijn gekomen. En het is toch eenvoudig wanneer
ik u zeg, dat ons leven een leven in gedachten is; zoo als gij
u de dingen denkt, trekt gij ze aan en in dien toestand gaat
gij over. Alles zal dus zijn, zooals u zelf wilt en voelt. Wan-
130
neer ik denk aan aardsche kleeren, aan iets wat ik op aarde
heb gedragen, dan kan ik mij in dat gewaad kleeden, omdat
mijn concentratie daarop is ingesteld. Ik ga dus dan in dien
toestand over. Doch dit alles zult u leeren, maar ik moet u
hiervan overtuigen, opdat gij een beeld ontvangt, hoe uw
leven thans is. Is het mogelijk om op aarde van een ander
mensch alles te weten?"
„Neen, dat kan niet, die menschen heb ik nog niet ontmoet."
„Wij echter kunnen dat. Denkt u maar aan iets en ik zal u
zeggen waaraan gij denkt."
Ja, wat nu? Ik dacht aan ons gesprek op het kerkhof; dat
hield mij het meeste bezig en dacht, daar zul je niets van
weten, maar hoe verwonderd was ik, toen hij zeide: „Toen u
op dat kerkhof was en u van ons leven werd verteld, dacht
u met duivelswerk te doen te hebben."
„Houd op," dacht ik, „ben je zelf een duivel?"
„Ons leven, ik zeide het u zooeven, is een leven in gedachten.
Ik ga in uw leven over en weet alles van uw leven af. Voorwaar
ik ben geen duivel, maar uw broeder in den geest en
wanneer u ernstig wilt, zult u snelle vorderingen maken.
Toen men u van het spiritualisme vertelde, heeft het uw leven
verbitterd. Daarna werd u ziek en op uw sterfbed zag u
schimmen. Toen uw einde naderde, werden die schimmen
duidelijker voor u, zoodat gij ze als menschelijke gedaanten
kon aanschouwen. Ze bewogen zich om u heen, wat uw einde
beteekende en op dat oogenblik bent u op aarde gestorven.
Toen dacht u te vallen, steeds dieper en dieper viel u. Daarna
ging uw aardsche leven aan u voorbij tot aan het oogenblik
van sterven en kwam u in een bewusteloozen toestand. Daarin
heeft men u naar hier gebracht en daaruit bent u reeds
eenige malen ontwaakt, dus wakker geworden en weer in
slaap gevallen."
„Hoe komt u aan dit alles? Het is zooals u zegt, ik heb dat
beleefd, maar hoe komt u daaraan?"
„Ik zeide u zooeven en houd dit nu goed vast, vergeet het nu
niet meer, of ik moet daar telkens en telkens weer op terug-

was geschied. Nu hoorde ik: „Je keert nu weer met haar naar de aarde terug, Venry. Breng haar heel vlug terug, je kunt het bliksemsnel doen. Hoe sneller, des te volmaakter werken de wetten, doch blijf hieraan denken. Wanneer er thans stoornissen in je komen en je concentratie niet volkomen is, treden er onnatuurlijke verschijnselen in je stoffelijk lichaam op. Deze kunnen je doodelijk treffen, ook hierin is het, „alles of niets”.”
Ik stelde mij in, mijn concentratie was geweldig en ik bracht de vrucht naar de aarde terug. Een groot wonder had ik mogen beleven. In niets was de vrucht veranderd.
„Prachtig, Venry, zoo is alles volmaakt. In het verleden waren al deze gaven in je bezit, thans zullen wij ze op andere wijze gebruiken. Nu doe je deze wonderen door mij en met mij, straks alleen. Want ik blijf één met je, ook al hoor en voel je mij niet. Vergeet echter nooit, mijn vriend, dat al deze wonderen tot mijn taak behooren en je eigen wapen zijn. Voel je thans hoe machtig je wapen is?”
„Ik ben u zeer dankbaar, meester.”
„Je ziet, door je duidelijk in te stellen kunnen wij wonderen doen. Wanneer het noodig mocht zijn, dan kan je je eigen lichaam op deze wijze laten verdwijnen. Kan je mij volgen?”
„Is dat mogelijk?”
„Ook dat is mogelijk, Venry, en het zal geschieden. Je kan je dan in korten tijd heel ver verplaatsen. Al deze wonderen, mijn vriend, zullen Isis groot maken, doch ik heb daarvoor de wetten op te volgen. Nu echter een andere proef, later zal je stoffelijk lichaam oplossen, waneer je ook daarvoor gereed bent. Zie nu, wat ik je zal toonen. Wat zie je, Venry?”
„Ik zie bloemen, meester.”
„Heel goed, ze zijn in mijn omgeving. Zie je al deze kleuren?”
„Ja, meester.”
„Welke bloem zou je willen bezitten, Venry?”
„Die paarsblauwe, daar voor mij, meester.”
„Prachtig, ik dank je voor je spoedig besluit, hierin moet geen twijfel bestaan, of je denkt verkeerd. Trek haar tot je, Venry, ik zal je helpen, maar je concentratie moet heel diep zijn.”
247
Dicht in mijn bereik zag ik vele bloemen en plukte er een; ik stelde mij toen op het terugkeeren naar de aarde in. Mijn leider zei tot mij: „Ook jij zal terugkeeren, Venry. Je wordt daar wakker, doch in je handen is dan deze bloem. Stel je open.”
Ik maakte mij geheel leeg en voelde, dat er een ontzaglijke kracht tot mij kwam. Daarna daalde ik in mijn stofkleed af en werd wakker. En zie, in mijn armen hield ik de geestelijke bloem, ze was als de stoffelijke bloemen op aarde. Een groot wonder was er geschied. De tranen van geluk rolden mij over de wangen, maar ik voelde mij doodmoe. Een merkwaardige stilte was er

in mijn cel en ik leefde daarin. Ik dacht, dat ik mij reeds weer had vergeten, doch mijn leider zei: „Zie je, Venry, ook ik en vele anderen met mij, waren allen diep getroffen toen wij deze wetten leerden kennen. Op Isis kent men dit wonder nog niet. Dit geestelijke product is als haar zusters op aarde. Zij behoort bij al die wonderen, Venry, die wij hier bezitten. Ook ons eigen leven is een groot wonder. Wij schreiden van ontroering toen wij begrepen, dat er geen dood is. Wij allen maken deel uit van dit machtige, dat wij hier kennen en dat God is. Als wij dit leven volgen, zoodat wij „Hem” leeren kennen, die ons het leven gaf, kan je alleen neerknielen en dankbaar zijn. Maar ook deze ontroering moet je kunnen overwinnen, Venry, in geluk, leed en smart moeten wij ons zelf blijven, of de meesters volgen ons. Als zij thans zouden beleven wat zooeven geschiedde, groeide hun haat en vergaten zij zichzelf. Blijf dus jezelf, in alles jezelf, of men eischt je bloed en ook dat is verkeerd. Later zal je duidelijk worden wat ik bedoel. Ik waarschuw je echter.
Er zullen tijden komen, Venry, dat men je bloed zal willen bezitten. Nu zoeken zij naar innerlijk licht, doch voor hen allen is het alleen macht. Ik kan je dit alles niet verklaren, doch je zal het beleven. Ik zie nu ver vooruit en mijn waarschuwing is oprecht, vergeet dit nooit.
Je kan de bloem tot Dectar komt behouden. Dan keert zij terug naar mijn wereld en moet je alles weer vergeten. Je bent nu heel flink, Venry, maar nog inniger en dieper denken, vooral zorg dragen, dat er heilige ernst in je is en dat de ouderdom in je

leeft. Begrijp je mij in alles? Je jeugd is zeer gevaarlijk, ook voor Dectar. Ik ga nu heen, Venry, Dectar komt. Geef hem voor korten tijd de bloem, zoodat ook in hem vreugde is. Ik wil nu, dat je wacht en geduld hebt. Je weet thans, dat ik er steeds ben en op je wacht. Ik groet je, mijn vriend.”

***

Dectar trad mijn cel binnen. Direct zag hij, dat er een wonder was geschied en hij zei: „O, Venry, wat zie ik? Zijn deze gaven in je ontwaakt? Want deze bloem is niet van deze aarde.”
Hij keek mij aan en zei: „Je bent vele eeuwen ouder geworden, Venry, en dat in dien korten tijd? Ik zie nu mijn meester. Mag ik de bloem zien, Venry, en haar aan mijn hart drukken? De Goden komen tot ons, nu reeds beleven wij wonderen. Wat dan, Venry, als je ontwikkeling gereed is? Wat zal er geschieden over eenige jaren?”
Dectar nam de bloemen in zijn handen en schreide van geluk. Hij zette zich neer en zonk weg. Ik volgde hem en zag dat hij uit zijn lichaam ging. Dectar viel in een merkwaardigen toestand. Zijn mond sprak en ik hoorde hem zeggen: „O, heerscher, leider en meester, gij kunt mij martelen, nu ik dit wonder heb mogen

aanschouwen. Ik ben gereed u in alles te volgen. Onzichtbare hulp, mag ik u danken? Ik buig mij diep neer en ben heel gelukkig in uw schaduw te mogen leven.”

Toen trad Dectar uit en ik zag, dat hij door een andere macht opgenomen werd en op een wolk plaats nam. Dectar zweefde nu reeds in de ruimte en beleefde één van zijn allergrootste verlangens.

Naast Dectar zag ik een andere kracht. Of het een wezen was kon ik niet zien. Maar een groot licht kon ik waarnemen en daarin leefde Dectar. Daar in de ruimte werd gesproken, ik zag en voelde, dat Dectar luisterde.

Dan zag ik, dat zijn gelaat heel ernstig werd, maar uit hem straalde geluk, hemelsch geluk. Mijn lieve vriend zweefde in de ruimte. Het was wel merkwaardig, heden waren er wolken, sneeuwwitte wolken en daarop had hij plaats genomen. Dan zag

249

ik, dat hij naar de aarde terugkeerde en wakker werd. Hij zei tot mij: „Beste Venry, mijn broeder, aan mij is gegeven op een wolk plaats te nemen. Heb je mij kunnen volgen? O, hoe machtig is deze meester. Hoe moet ik de Goden danken. Welke offers zal ik thans kunnen brengen? Ik ben gereed, beste Venry en zal hem in alles volgen, hoe moeilijk het ook voor mij zal zijn, ik ben gereed.”

„Wat is er, Dectar, heb je iets?”

„Zou er in mij geen ontroering mogen zijn, Venry? Ik heb zooeven een wonder mogen beleven.”

„En toch is er iets, Dectar.”

„In mij is de stilte gekomen, beste vriend, alleen rust en blijdschap.”

Ik vond hem vreemd en voelde iets merkwaardigs, doch wij beiden hoorden tot ons zeggen: „Kinderen van Isis, de Goden zijn met u. Vergeet nu alles.”

Dectar hield nog steeds de bloem in zijn handen.

„Ze keert nu terug, Dectar, zie hoe ze oplost.”

Wij beiden zagen, dat de bloem in zijn handen oploste. Toen ze voor onze oogen verdwenen was, zonken wij bijna ineen. Opnieuw hoorden wij tot ons zeggen: „Als je zoo doet, keer ik niet weer tot je terug. Zoo bewaart men geen geheim, een ieder voelt je geluk en leest het van je gelaat af. Ben je vergeten, dat je op Isis leeft. In je is lichtzinnigheid, het gebrek aan volwassen bewustzijn.”

Wij herstelden ons en gingen heen.

Groote genezers.

Als twee zondaars verlieten wij mijn cel. Dectar was heel stil en sprak geen woord. Dan traden wij het gebouw, waar andere wonderen zouden geschieden, binnen. Het zieke kind was reeds aanwezig. In het vertrek hing een benauwde atmosfeer, die mij de ademhaling belemmerde. Toen ik er even aan gewend was, kon ik wat ruimer ademhalen.

Dectar zei: „Om onzen adem en deze atmosfeer te zuiveren,

Op deze wijze droomen de menschen, maar ik ben wakker, ik beleef het bewust. René ook? Ik denk door of de menschen konden niet droomen. Dan bestond er geen droomerij. Dan was dit, wat ik ‘ben, ook in slaap, maar ik ben wakker! Je 'kunt dus wakker zijn en tegelijk slapen! In het Oosten weet men er meer van, de Jogi’s, Fakirs en Magiërs kennen deze wetten, evenals de priesters van het oude Egypte. Maar toen... toen verknoeiden ze de rest en werd het doodgewone Westersche rommel, afbraak, hartstocht, hoererij!
Ik moet trachten geen ruwe woorden te gebruiken, het doet me pijnlijk aan. Vreemd is ook dit, maar ik geloof, dat ik het begrijp. Die ruwe woorden verduisterden mijn zien en mijn voelen, hierdoor begrijp ik het zoo goed. Denk ik zuiver, dan komt er licht, warmte in mij zélf!